

**Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**

**Рев 2102/2020
Гж ап 13/2020
31.08.2020. године
Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Љубомир Бошковић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Славица Јањић, адвокат из ..., ради премештања права службености пролаза, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2868/18 од 08.11.2018. године и жалби тужених изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 2/20 од 04.03.2020. године, у седници одржаној 31.08.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужених изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу РЗ 2/20 од 04.03.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2868/18 од 08.11.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2868/18 од 08.11.2018. године, преиначена је пресуда Основног суда у Аранђеловцу П 18/17 од 28.11.2017. године, тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и дозвољено премештање правца постојећег службеног пролаза, који се простире на начин ближе означен у изреци и налаже тужиоцу да о свом трошку направи нови службени пролаз истог квалитета као постојећи, на начин и у мерама и границама ближе означеним у изреци, што су тужени дужни да признају и трпе и да престану са вршењем свог права службености пролаза трасом на којој је установљено предметно право службености пролаза, у року од 15 дана од дана када од стране тужиоца траса новог пута буде саграђена и приведена намени пролаза и обиму права које тужени имају, под претњом принудног извршења, а уколико тужилац то не учини тужени ће користити већ постојеће право службености. Тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове спора од 303.018,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили посебну ревизију на основу члана 395. Закона о парничном поступку.

Решењем РЗ 2/20 од 04.03.2020. године Апелациони суд у Крагујевцу није предложио Врховном касационом суду одлучивање о изјављеној ревизији у смислу члана 395. ЗПП.

Против овог решења тужени су изјавили жалбу због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност жалбе применом члана 411. у вези члана 373. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да жалба није дозвољена.

Жалба као редовни правни лек може се изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (чл. 385. ЗПП).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену (чл. 394. ЗПП), и против решења другостепеног суда (чл. 412. ЗПП) странке могу изјавити ревизију.

Имајући у виду да Закон о парничном поступку који се у овом случају примењује не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, жалба туженог није дозвољена.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом по члану 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 395. ЗПП нису испуњени, јер жалбени суд није уважио предлог ревидента, што је услов за дозвољеност.

Ревизија туженог није дозвољена ни као редовна.

Наиме, према члану 506. став 1. (прелазне и завршне одредбе) Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), поступци започети пре ступања на снагу овог закона спровешће се по одредбама ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09). Међутим, према чл. 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона. У овом случају, правноснажна другостепена

пресуда која се побија ревизијом донета је 08.11.2018. године, после ступања на снагу наведених новела ЗПП.

Тужба у овом спору ради премештања службености пролаза, поднета је 18.05.2010. године, а вредност предмета спора означена у тужби је 10.000,00 динара.

У овом имовинско – правном спору који се односи на чинидбу, у коме вредност предмета спора означена у тужби очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић